

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Palkovské a soudkyň JUDr. Zuzany Ihnátové a JUDr. Evy Placzkové ve věci

žalobce: **J. K.**, narozený dne XXX
bytem XXX
zastoupený advokátem Mgr. Marianem Babicem
sídlem Nákladní 3002/2, 746 01 Opava

proti
žalovanému: **M. K.**, narozený dne XXX
bytem XXX
zastoupený advokátem Mgr. Miroslavem Dvořákem
sídlem Palackého náměstí 16/6, 792 01 Bruntál

o ochranu rušené držby

k odvolání žalovaného proti usnesení Okresního soudu v Bruntále č. j. 18 C 273/2020-27 ze dne 11. 12. 2020

takto:

- I. Usnesení okresního soudu **se** v odstavcích I., II. a IV. výroku **potvrzuje**.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů odvolacího řízení částku **2.178 Kč** do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám žalobcova advokáta.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud prvního stupně uložil žalovanému povinnost zdržet se rušení držby žalobcova práva na odběr vody z vodovodní přípojky nacházející se na pozemku parc. č. st. XXX v k. ú. XXX (odstavec I. výroku), uložil žalovanému povinnost obnovit dodávku vody na pozemek parc. č. st. XXX z vodovodní přípojky nacházející se na pozemku parc. č. st. XXX v k. ú. XXX (odstavec II. výroku), uložil žalobci povinnost zaplatit soudní poplatek ve výši 2.000 Kč (odstavec III. výroku), uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 7.626,50 Kč (odstavec IV. výroku).
2. Proti usnesení podal včasné odvolání žalovaný. Namítal, že soud se nezabýval vymezením vlastního pojmu vodovodní přípojky či pojmu sdružené vodovodní přípojky, přičemž toto absentující vymezení pak nebylo a logicky ani nemohlo být aplikováno na konkrétní okolnosti posuzované věci. Rovněž se soud nezabýval konkrétní podobou faktického stavu připojení budovy žalobce na vodovodní řad, přičemž nebyly uvedeny žádné údaje k tomu, zda dané připojení splňuje technické požadavky na vodovodní přípojku či nikoliv. Soud pominul nedostatečnost základních žalobních tvrzení, když v rámci žaloby bylo ve vztahu k vlastnímu způsobu dodávek vody do budovy žalobce uvedeno pouze tolik, že tyto dodávky vody zajišťuje vodovodní přípojka ve vodoměrné šachtě, která je součástí budovy ve vlastnictví žalovaného. Dále pak byla ve vztahu k realizaci vodovodní přípojky žalobcem zmíněna existence

dokumentace vypracované pro účely realizace způsobu dodávek vody, aniž by přitom bylo cokoliv uvedeno o tom, zda faktická realizace způsobu dodávek vody do budovy žalobce odpovídá stavu, který by měl vyplývat z uvedené dokumentace pro stavební řízení, příp. nikoliv a v jakém rozsahu či z jakého důvodu. Dle názoru žalovaného se jedná o podstatnou vadu řízení, neboť bez vyjasnění daných elementárních otázek nelze danou věc skutečně kvalifikovaně posoudit. Pro nedostatek důvodů považuje rozhodnutí za nepřezkoumatelné. Dle názoru žalovaného bylo v rámci dosavadního řízení do jisté míry osvědčeno, že v minulosti mohl existovat určitý záměr na zřízení společné vodovodní přípojky, jejímž prostřednictvím by byla řešena dodávka vody pro budovu žalobce tak, jak se to podávalo z žalobcem předložené dokumentace. Žalovaný však má v přímém rozporu se závěrem soudu prvního stupně za to, že tento eventuální záměr nebyl nikdy realizován. Faktický způsob připojení žalobce na vodovodní přípojku žalovaného totiž v žádném případě a za žádných okolností nesplňuje parametry sdružené vodovodní přípojky a už vůbec nesplňuje náležitosti, které byly vymezeny v rámci příslušné technické dokumentace pro stavební řízení. V rozporu se, v zásadě nepřezkoumatelným závěrem soudu prvního stupně, pak spočívá faktická podoba daného připojení toliko v umístění vodovodního potrubí na vnitřní rozvod vody žalovaného, když je podstatné, že dané připojení je provedeno až za vodoměrem žalovaného. Pokud by se tímto soud skutečně zabýval, musel by i na základě dosud předložených podkladů dovodit, že se rozhodně nejedná o sdruženou vodovodní přípojku a že se dokonce nejedná ani o připojení na samostatnou vodovodní přípojku žalovaného. Vodovodní přípojka žalovaného je ukončena vodoměrem, přičemž připojení žalobce je naprosto nezpochybnitelně umístěno teprve za tímto instalovaným vodoměrem. Způsob připojení budovy žalobce za účelem dodávky vody není legální. Právě požadavky dodavatele vody na úhradu za dodanou vodu, kterou žalovaný ve skutečnosti nečerpal, vedly žalovaného ke zjištění, že se jedná o faktické odběry žalobce v důsledku připojení na vnitřní rozvod vody budovy žalovaného. Jedná-li se o otázku případné držby dodávek vody žalobcem, pak žalovaný vychází ze základního předpokladu o tom, že by se muselo jednat přinejmenším o držbu oprávněnou. Žalobce přitom nepředložil jakýkoliv doklad o tom, že by se snad v posuzované věci mělo či mohlo jednat o oprávněný stav, nebyl předložen jakýkoliv souhlas původního vlastníka budovy žalovaného, společnosti XXX Na tom nemůže nic změnit ani skutečnost, že žalobce byl v minulosti jedním ze společníků této společnosti, a to zejména za stavu, kdy se jednalo o postavení toliko minoritního společníka. Navíc nebyla zohledněna podstatná okolnost, že žalobce ani v současnosti a ani od roku 2012 nehradí cenu za odebranou vodu. Žalobce odebírá vodu nelegálně. Žalovaný rozhodně nesouhlasí s tím, že v rámci institutu ochrany rušené držby by nemělo být vůbec podstatné, zda se jedná o držbu oprávněnou či naopak držbu zjevně nelegální, neboť pak by bylo připuštěno, aby prostřednictvím tohoto právního institutu byly v krajním případě chráněny situace nelegálního a protiprávního jednání. Na úkor žalovaného dochází k nikoliv zanedbatelnému neoprávněnému obohacování se ze strany žalobce a žalovaný považuje za neuvěřitelné, že ze strany soudu tomu byla poskytnuta právní ochrana. Navrhoval zamítnutí žaloby.

3. U jednání před odvolacím soudem žalovaný doplnil, že žádné ujednání ohledně odběru pitné vody při uzavření kupní smlouvy nebylo, z jeho pohledu se jedná o černý odběr.
4. Žalobce prostřednictvím svého zástupce navrhl potvrzení napadeného rozhodnutí s tím, že je pravdou, že neplatí za odběr vody, ale oproti tomu platí veškerý odběr elektřiny i plynu z přípojky na pozemku žalovaného.
5. Odvolací soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení předcházející jeho vydání a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné. Soud přezkoumával výroky v odstavcích I., II. a IV. napadeného rozhodnutí, když výrok v odstavci III. je v právní moci.
6. Okresní soud vyšel ze skutkového zjištění, že žalobce je vlastníkem pozemku parc. č. st. XXX, jehož součástí je zemědělská stavba č. p. XXX v k. ú. XXX. Žalovaný je vlastníkem pozemku parc. č. st. XXX, jehož součástí je stavba rodinného domu č. p. XXX, oba

pozemky spolu sousedí. Ve stavbě č. p. XXX se nachází sklad medu, budova č. p. XXX je napojena na vodovodní řád pitné vody a z tohoto řadu odebírá pitnou vodu od roku 2012 také žalobce do domu č. p. XXX. Dne 9. 11. 2020 byla dodávka pitné vody z vodovodního řadu žalovaným přerušena. Žalobce nemá uzavřenou smlouvu s dodavatelem vody, takto ji odebírá od roku 2012 do jejího přerušení dne 9. 11. 2020.

7. Okresní soud správně aplikoval ustanovení § 1003 o. z., dle kterého držbu není nikdo oprávněn svémocně rušit. Kdo byl v držbě rušen, může se domáhat, aby se rušitel rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav.
8. Citovaným ustanovením je chráněna nejen držba řádná, poctivá a pravá, nýbrž také držba neřádná, nepoctivá a nepravá. Žaloba o ochranu držby nemá jiný cíl, než poskytnout ochranu poslednímu pokojnému stavu, na což se také ve smyslu § 178 o. s. ř. omezí soud při rozhodování o žalobě z rušené držby. Okresní soud pouze správně zjišťoval poslední držbu a její rušení. Poslední pokojná držba byla zajištěna tak, že žalobce odebírá od roku 2012 z vodovodního řadu, na který je napojen žalovaný, pitnou vodu do své budovy č. p. XXX stojící na pozemku parc. č. st. XXX v k. ú. XXX. Tento odběr byl přerušen žalovaným dne 9. 11. 2020. Přerušením dodávky vody došlo ze strany žalovaného ve vztahu k žalobci k rušení jeho držby a žalobce má právo na její ochranu ve smyslu § 1003 o. z. Okresní soud postupoval správně, jestliže žalobci vyhověl a výroky v odstavcích I. a II. svého rozhodnutí mu ochranu rušené držby poskytl.
9. Žalovaného odvolací námitky nejsou v tomto řízení jakkoliv významné. Napadeným usnesením se neřeší podstata problémů mezi účastníky a není ani na místě zabývat se námitkami žalovaného, že žalobci nespědí žádné právo k odebírání pitné vody z vodovodního řadu, popř. že tak činí na základě nesprávné technické dokumentace či bezplatně. Pro rozhodnutí o ochraně držby nejsou tyto argumenty relevantní a musí být vzneseny v jiném řízení.
10. S ohledem na shora uvedené závěry bylo napadené rozhodnutí jako věcně správné potvrzeno.
11. V odvolacím řízení procesně úspěšný žalobce má právo na náhradu účelně vynaložených nákladů. Ty představuje odměna zastupujícího advokáta za 1 úkon právní služby - účast u jednání před odvolacím soudem. Odměna činí v souladu s § 9 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb. 1.500 Kč, paušální náhrada výdajů za 1 úkon právní služby dle § 13 odst. 4 téže vyhlášky činí 300 Kč, částka 1.800 Kč se zvyšuje o 21 % daně z přidané hodnoty na částku 2.178 Kč. Procesně neúspěšný žalovaný je povinen uvedenou částku zaplatit žalobci, lhůta k plnění byla stanovena v souladu s § 160 odst. 1 a platební místo v souladu s § 149 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné [podle § 238 odst. 1 písm. g) o. s. ř.].

Ostrava 30. března 2021

JUDr. Jana Palkovská v. r.
předsedkyně senátu